

СЕКЦІЯ 18. УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМИ СИСТЕМАМИ І ПІДГОТОВКА КАДРІВ

НЕГАТИВНА ВЗАЄМОДІЯ, ЯК ЧИННИК ЗБУДЖЕННЯ СУСПІЛЬНИХ КОНФЛІКТІВ В УКРАЇНІ

Бабенко В.Ю.

*Національний університет цивільного захисту України,
м. Харків*

Джерелом суспільного конфлікту є базові потреби. Прикладом того, що призводить до незадоволення у суспільстві, може бути надання гуманітарної допомоги, яка не вирішує проблему відсутності у населення необхідних ресурсів, що діє негативно не тільки на конкретних людей, але і на суспільство в цілому. Відсутність ефективного громадського контролю за діяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування призводить до неефективного використання ресурсів. Відсутня єдина інформаційно-просвітницька політика суспільства, неефективно використовуються соціальні мережі для доведення населенню про вжиті заходи. Забюрократизовані процедури та складність впровадження державних програм для отримання державної фінансової підтримки обмежують громадські організації. Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування не у повній мірі використовують можливості громадських організацій. Проявом негативної взаємодії є погана здатність людей використовувати всі досягнення цивілізації через недостатню поінформованість, через обмеження використання винаходів внаслідок приватних прав на патенти. Різноманітні об'єднання громадян можуть виступати коренем існуючої негативної взаємодії, понижаючи рівень незадоволення соціальних відносин, об'єднуючи подібні формування інших громадян зі схожим інтересом. Отже, результатом негативної взаємодії в державі є суспільний конфлікт, який призводить до розширення потреб громадян і знаходить своє виправдання у змінених потребах громадян. Внаслідок чого держава рухається до громадян та їх зростаючих потреб. Сутність негативної взаємодії виявляється не лише у розширенні потреб громадян, але й у здатності деяких соціальних сил стримувати розвиток виробництва і потреб громадян, що теж призводить до негативної взаємодії, що виникає у наслідок базових потреб громадян, небажаних змін потреб інших осіб, породжує багато протиріч, які можуть розвинутися до непримиримого протиріччя [1]. Внаслідок негативної взаємодії у державі з'являється протиборчі сили, які завжди конфліктують, що дає привід для розвитку держави. З іншого боку, держава знімає протистояння, роблячи людину рівноправним громадянином. Держава може одними вчинками провокувати негативну взаємодію, посилюючи нерівномірність громадян у суспільстві, іншими – вирішувати її, роблячи громадян справжніми членами суспільства шляхом посилення рівності.

Література:

1. Довгань Н. П. Технології врегулювання конфліктів у державному управлінні / Н. П. Довгань // Актуальні теоретико-методологічні та організаційно-практичні проблеми державного управління : матеріали наук.-практ. конф. за міжнар. участю, 28 трав. 2004 р., м. Київ : у 2 т. - К. : Вид-во НАДУ, 2004. – Т. 1.